

SENTÈNCIA de 17 de desembre de 2003

Càrrega de la prova.- Recurs d'apel·lació interposat amb finalitats estrictament dilatòries

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. Joan Carles R.C. va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra la societat mercantil ANDORTIMES WATCHES SA, en reclamació de la quantitat de 9.365,77 euros, amb els interessos legals a comptar del dia 7 de juny del 2002, en concepte d'indemnització per acomiadament improcedent o fet de forma indeguda (4.858,18 euros) i de preavis (4.507,59 euros).

II.- La societat ANDORTIMES WATCHES SA es va oposar a la demanda de l'agent, contestant que mai el Sr. Joan Carles R.C. fou acomiadat per l'empresa, sinó que fou el treballador que es va acomiadar i va firmar el document de liquidació.

III.- Per sentència de data 23 de juny del 2003, l'honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, va desestimar la demanda del Sr. Joan Carles R.C. i absoldre la societat ANDORTIMES WATCHES SA de les pretensions del demandant, condemnant aquest a pagar les costes processals causades.

IV.- Contra aquesta resolució, el Sr. Joan Carles R.C. ha interposat recurs d'apel·lació.

V.- La part que recorre manifesta: que no es pot afirmar que queda suficientment provat que el treballador va desistir voluntàriament i unilateral del contracte de treball, perquè no va ser així; que en realitat l'empresa va acomiadar el Sr. Joan Carles R.C. perquè està a prop de la cinquantena d'edat i ha estat operat en dues ocasions d'una hernia, i per l'empresari és més rentable reemplaçar-lo per dos joves; que la sentència no ha tingut en compte

que el fet que el treballador hagi signat i acceptat el finiquit establert per l'empresa, no pot de cap manera significar un consentiment a l'acomiadament per part del mateix.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN,

FONAMENTS DE DRET

I.- Força és de constatar que la part recurrent només fa que reiterar la seva argumentació, ja desestimada per la sentència impugnada, sense criticar els motius jurídics del Jutge a quo, cosa que seria suficient per desestimar el recurs.

II.- A més a més, s'ha de constatar també que les pretensions del treballador només es fonamenten sobre les seves pròpies afirmacions, sense cap prova significativa de les mateixes. Les dues parts fan dels fets una versió contradictòria, el treballador pretén que fou acomiadat per l'empresa i l'empresa sosté que fou el treballador qui va desistir. Consta en autes un document de liquidació en el qual és enunciat que *"el motiu del finiquit és per voluntat pròpia per part de l'interessat (Sr. Joan Carles R.C.), i per que consti als efectes pertinents signen les dues parts, mostrant així el seu mutu acord i renunciant a cap tipus de reclamació"*. Encara que aquest document no tingui un valor probatori absolut, s'ha de considerar que acredita que fou el Sr. Joan Carles R.C. qui va posar fi unilateralment a la relació laboral, per manca de prova contrària. En efecte no existeix en autes el més mínim element que pugui deixar pensar que el Sr. Joan Carles R.C. fou acomiadat per l'empresa. L'única prova concreta aportada pel demandant és que va vendre un rellotge el dia 7 de juny del 2002, és a dir l'endemà de la firma del document de liquidació, cosa que no té cap significació precisa i que no pot a ella sola acreditar un acomiadament del treballador per l'empresa.

III.- Per consegüent s'ha de desestimar el recurs d'apel·lació i confirmar la sentència impugnada en tots els seus extrems.

IV.- La desestimació del recurs origina d'imposar el pagament de les costes processals a la part que recorre.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de
Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs del Sr. Joan Carles R.C.;
confirmar la sentència de l'Honorable Tribunal
Unipersonal de Batlles de data 23 de juny del 2003, en
totes les seves disposicions; **condemnar** el Sr. Joan Carles
R.C. al pagament de les costes processals de segona
instància, sense que l'import reclamat a títol d'honoraris
d'advocat i procurador pugui superar la quantitat de 500
euros.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en
serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia,
per al seu coneixement i als efectes escaients,
definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.